

آخبر

روزنامه صبح ایران

پیشنهاد توافق یا تهدید نظامی؛ راهبرد آمریکا چیست؟

ترامپ و بازی پرریسک با ایران

صفحه ۷

نه اینترنت داریم، نه پست DHL و نه امکان تماس با خارج کشور!

اختلال در واردات کالاهای اساسی

رئیس اتاق مشترک ایران و برزیل درباره مشکل تجار در پی قطع اینترنت بین‌الملل گفت: فرآیند تجارت شرکت‌های بازرگانی که در حوزه خرید کالاهای اساسی از کشورهای خارجی فعالیت می‌کنند، از زمان قطعی اینترنت از ۱۸ دی‌ماه تقریباً متوقف شده است؛ چراکه بیشتر مراودات تجاری از طریق ارسال اسناد، پروفوما و پکینگ‌لیست با استفاده از ایمیل، تلگرام و واتس‌اپ انجام می‌شد. اختلال گسترده اینترنت، فرآیند تجارت خارجی و واردات کالاهای اسای را فلج کرده؛ به طوری که در پی چندین روز قطع کامل دسترسی تجار به اینترنت، بالاخره اعلام شد که اتاق بازرگانی تهران با تقلیل به یک کافی نت قرار است خدمات دسترسی به اینترنت ارائه دهد. این کار به گفته رئیس اتاق ایران و برزیل با اخذ تعهدنامه صورت می‌گیرد و زمان این دسترسی بین ۲۰ دقیقه تا یک ساعت خواهد بود. مجیدرضا حریری، رئیس اتاق ایران و چین، نیز توضیح داده که «دارندگان کارت بازرگانی

شرح در صفحه ۵

روایتی از بحران پنهان آموزش و پرورش در ایران	غیرشفاف‌تر شدن آمار نفتی ایران با قطعی اینترنت	بحرانی که فوتبال ایران درگیر آن است
نسل کم مدرسه‌رفته	اوپک با اختلال روبه‌رو شد؟	مهاجمان در حال انقراض!
صفحه ۳	صفحه ۲	صفحه ۸

سخن نخست

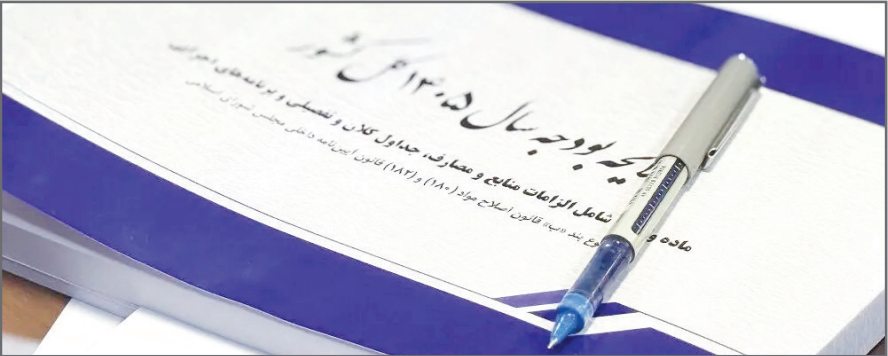
به قلم: سعید خادمی

تقویت روابط عمومی و روایت عمومی؛ کلید بازسازی اعتماد و امید در جامعه

روابط‌عمومی مدرن، بخشی از فرآیند راهبردی سازمان است. مدیرانی که به آن بها دهند، بیش از دیگران از حمایت افکار عمومی برخوردار می‌شوند. توسعه کشور بدون شفافیت و پاسخگویی ممکن نیست و این دو، جز با روابط عمومی‌های کارآمد، متخصص و متصل به جامعه محقق نمی‌شوند.روایت عمومی، با

پایان عصر تولید در شرکت‌های دولتی؟

کوچ خطرناک دولت از «نفت» به «تورم»

پرده دوم: بانک مرکزی؛ سودآوری از محل «تورم»
مطابق با داده‌های گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، ۴۲ درصد از سود ناخالص شرکت‌ها و مؤسسات دولتی در سال ۱۴۰۵، توسط بانک مرکزی تأمین خواهد شد. در لایحه بودجه ۱۴۰۵، سود سهام بانک مرکزی با رشدی چشمگیر از ۴۰ هزار میلیارد تومان- در قانون ۱۴۰۴- به ۵۵ هزار میلیارد تومان افزایش یافته است. این رشد ۳۷ درصدی، یکی از عوامل اصلی افزایش ۱۷ درصدی کل سود سهام شرکت‌های دولتی در لایحه است. اما پرسش اساسی آن است که چگونه بانک مرکزی سود ناخالص ۵۵همتی را رقم خواهد زد. بانک مرکزی، بنگاهی تجاری محسوب نمی‌شود که هدفش «پیشینه‌کردن سود» باشد؛ وظیفه ذاتی آن حفظ ارزش پول ملی است. سود شناسایی شده در ترازنامه بانک مرکزی، عمدتاً ناشی از «تسعیر دارایی‌های ارزی» است. به دیگر سخن، وقتی ارزش ریال در برابر ارزهای خارجی کاهش می‌یابد، ارزش ریالی دارایی‌های ارزی بانک مرکزی بالا می‌رود و این امر به عنوان «سود» شناسایی می‌شود. همچنین عملیات بازار باز و مدیریت نقدینگی نیز می‌تواند منجر به سودهای حسابداری شود. اتکای دولت به دریافت ۵۵ همت سود از بانک مرکزی، تعارض منافع خطرناکی پدید می‌آورد. دولتی که برای تراز کردن بودجه خود به سود بانک مرکزی نیاز دارد، ناخوداگاه از افزایش نرخ ارز و تورم منتفع می‌شود. این نوع درآمد، که می‌توان آن را مالیات تورمی پنهان نامید، بی‌کیفیت‌ترین نوع درآمد برای دولت است و نشان‌دهنده ناتوانی بخش واقعی اقتصاد در تأمین هزینه‌های دولت است.

پرده سوم: صعود امیدورو؛ تکیه بر «خام‌فروشی» به جای ارزش‌افزوده
در بررسی عملکرد سال ۱۴۰۳، یک اتفاق معنادار رخ داده است: سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) با ثبت عملکرد سود ناخالص ۶۴٫۴ هزار میلیارد تومانی، در رتبه اول سودآورترین شرکت‌های دولتی قرار گرفته است. این سازمان حتی بالاتر از بانک مرکزی (۶۳ همت) و با فاصله‌ای نجومی نسبت به شرکت ملی نفت (حدود ۱ همت) ایستاده است. برآورد دولت در لایحه بودجه سال آتی نشان می‌دهد که پس از بانک مرکزی، امیدرو با سهم ۱۳ درصدی از سود ناخالص، در رتبه دوم شرکت‌ها و مؤسسات سودآور دولتی ایستاده است.

لوکوموتیو درآمدی دولت در لایحه ۱۴۰۵ تغییر ریل داده است؛ تغییری بی‌سروصدا اما تکان‌دهنده که در آن بیش از ۳۳۰ شرکت دولتی سهم اندکی در سودآوری دارند. بررسی لایه‌های پنهان بودجه نشان می‌دهد در حالی که غول‌های سنتی اقتصاد ایران به زانو درآمده‌اند، جریان پول به سمت مقصدی می‌رود که نه از «تولید»، بلکه از جای دیگری تغذیه می‌شود.

لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ کل کشور در بخش شرکت‌های دولتی، حاوی پیام‌های هشدار و تغییرات ساختاری عمیقی است که در نگاه اول و با بررسی صرف ارقام کلی، ممکن است پنهان بماند. بر اساس گزارش «بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۵ کل کشور (۵)» مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، منابع و مصارف شرکت‌های دولتی در این لایحه با رشدی حدود ۴۰ درصدی نسبت به سال قبل مواجه شده است. اما آنچه اهمیت دارد، نه حجم این بودجه، بلکه «کیفیت» و «منشأ» منابع آن است.

بررسی دقیقی اجزای سودآوری در این لایحه نشان می‌دهد که لوکوموتیو درآمدی دولت در حال تغییر ریل است؛ ریلی که از ایستگاه‌های تولیدی و عملیاتی-نفت و گاز-فاصله گرفته و به سمت ایستگاه‌های مبتنی بر تورم پولی و بهره‌برداری از انغال معدنی در حرکت است. این گزارش با واکاوای داده‌های عملکردی سال ۱۴۰۳ و پیش‌بینی‌های ۱۴۰۵، به بررسی این فرضیه می‌پردازد که چگونه تمرکز شدید سودآوری در چند شرکت خاص و تضعیف غول‌های انرژی، تصویر جدیدی از حکمرانی اقتصادی دولت را ترسیم می‌کند.

پرده اول: تمرکز ۹۵ درصدی سود در باشگاه ۱۳ تایی‌ها
یکی از تکان‌دهنده‌ترین آمارهای مستخرج از پیوست سوم لایحه بودجه ۱۴۰۵، تمرکز شدید و بی‌سابقه سودآوری در تعداد انگشت‌شماری از شرکت‌هاست. مطابق داده‌های مرکز پژوهش‌ها، ۲۶۴٫۸ هزار میلیارد تومان سود ناخالص (درآمد منهای هزینه) محاسبه شده است. طبق محاسبات همین مرکز، تنها ۱۳ شرکت دولتی مسئول تأمین حدود ۹۵ درصد از کل سود ناخالص پیش‌بینی شده برای سال ۱۴۰۵ هستند. این فهرست شامل بانک مرکزی، ایمیدرو، شرکت ملی نفت، شرکت ملی گاز، سازمان بنادر و دریانوردی، تهیه و تولید مواد معدنی، پالایش نفت آبادان، فرودگاه‌ها، پست بانک، آلودمیانی ایران، طلای زرشوران، پتروشیمی و شهر فرودگاهی امام خمینی است. معنای دیگر این گزاره آن است که بیش از ۳۳۰ شرکت دولتی دیگر، که در پیوست بودجه ردیف دارند، در مجموع تنها ۵ درصد از بار سودآوری دولت را به دوش می‌کشند. این تمرکز شدید، آسیب‌پذیری ساختاری بودجه را فریاد می‌زند. اقتصاد دولتی ایران نه بر پایه یک بدنه وسیع و کارآمد از بنگاه‌های اقتصادی، بلکه بر دوش چند «غول» بنا شده است که هرکدام به دلایل خاصی- و نه لزوماً بهره‌وری- سودآور هستند. اگر هر یک از این ۱۳ ستون بلرزد، سقف درآمد‌های دولت فرو خواهد ریخت. نکته نگران‌کننده‌تر اینجاست که ترکیب صدرنشینان این لیست در حال تغییر است و شرکت‌های مولد جای خود را به نهادهای حاکمیتی-پولی می‌دهند.

اخبار

هیئت دولت:

سپاه پاسداران نه تنها یک مجموعه نظامی دفاعی که یک ساختار میهنی است

هیئت دولت جمهوری اسلامی ایران با صدور بیانیه‌ای تصمیم وزیران خارجه اتحادیه اروپا در مورد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را محکوم کرد. به گزارش ایسنا، متن بیانیه هیات دولت در محکومیت تصمیم وزیران خارجه اتحادیه اروپا درباره سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در ادامه آمده است: تصمیم وزیران امور خارجه اتحادیه اروپا درباره سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، رفتار ی هیجانی، غیرسازنده و غیرحقوقی درباره یکی از نهادهای حاکمیت ملی و رکن مهم دفاعی ایران است که نقشی اساسی در حفظ ثبات منطقه‌ای و مقابله با جریانات و گروه‌های تروریستی داشته و دارد. این تصمیم وزیران امور خارجه اتحادیه اروپا یک بار دیگر بی‌اعتباری ساختارهای بین‌المللی در مقابله با تروریسم و تشخیص مصادیق واقعی آن را نشان داد؛ اینکه چگونه رژیمی که نماد تروریسم دولتی و نسل‌کشی و اشغال و اخراج اجباری است را با پوشش‌های سیاسی از پاسخگویی مصون می‌کنند و حتی معقور خواست و اراده سیاسی آن می‌شوند تا ساختاری رسمی و قانونی در کشوری که خود قربانی تروریسم و سرآمد مقابله با آن در منطقه است را ذیل برجسب‌های خودساخته قرار دهند. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی برای کلیه ایرانیان، نماد جانفشانی در برابر تجاوز دشمن یغنی و تروریسم القاعده‌ای و داعشی است؛ سپاه پاسداران نه تنها یک مجموعه نظامی دفاعی که یک ساختار میهنی است که مقوم امنیت ملی و همکاری‌های منطقه‌ای علیه هرگونه تهدید تروریستی است و آثار و برکاتش را مردم منطقه دیده و ذیل حصار امن آن بوده‌اند.

اتحادیه اروپا قدم در مسیری اشتباه گذاشته است؛ نمی‌توان مبارزه با تروریسم را تبدیل به بازپچه سیاسی و آلوده به امیال غیرقانونی کرد. نمی‌توان با نهادی برآمده از انقلاب بزرگ یک ملت و نماد امنیت و آرامش یک کشور مقابله کرد و ادعای حمایت از همان ملت را داشت. این رفتار مزورانه و ناخبردانه جز اینکه جایگاه اتحادیه اروپا را نزد مردم ایران به طور کامل مخدوش و تصویر مستقل آن را در جهان متزلزل کند، عایدی دیگری ندارد. دولت چهاردم ضمن محکومیت شدید این اقدام اشتباه وزری خارجه اروپایی، اعلام می‌دارد نهادهای میهنی و مذهبی و نهادهای حاکمیت ملی و دفاع سرزمینی، همواره مورد حمایت همه ارکان نظام جمهوری اسلامی و مردم ایران بوده و خواهند بود و هیچ یک از این بازی‌های شوم خارجی نمی‌تواند به جایگاه رفیع آن‌ها خدشه‌ای وارد کند که به گاه دفاع از ملک و میهن، این فرزندان ایران‌اند که سینه سپر می‌کنند و به میدان پاسداری از جان و ناموس و مرز و عرض ایران می‌آیند و از امنیت میهن عزیز حمایت می‌کنند؛ بی‌آنکه وقتی نهند که عده‌ای در پوشش دیپلماتیک آنسوی مرزها، با فهرست‌های کذایی امنیت را به سخره و تروریسم را به بازی بگیرند. هیات دولت جمهوری اسلامی ایران

گشت اطلاعاتی
وزارت اطلاعات

آگهی مناقصه

۱۴۰۴/۶۶

شرکت مخابرات ایران، منطقه مازندران در نظر دارد مناقصه با موضوع ((خرید انواع مودم UTELL، Huawei جهت مصرف طرح های سطح استان)) را برگزار نماید.

متقاضیان شرکت در مناقصه می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به نشانی Tei.ir یا mn.tci.ir مراجعه نمایند.

روابط عمومی مخابرات منطقه مازندران

کد ۳۰۰۰

مصرف انرژی» واریز کنند. این تکالیف برنامه هفتم، عملاً جریان نقدینگی شرکت‌های نفت و گاز را خشک‌انده است. منابعی که می‌بایست صرف هزینه‌های عملیاتی و نگهداشت تولید می‌شد، به موجب قانون از حساب شرکت خارج می‌شود. نتیجه این است که شرکت ملی گاز که باید تأمین‌کننده اصلی انرژی کشور باشد، اکنون روی کاغذ یک شرکت ورشکسته است. این زیان‌دهی مصنوعی که ناشی از «تحدید منابع» است، سیگنال خطرناکی برای امنیت انرژی کشور ارسال می‌کند. شرکتی که زیان‌ده باشد و نقدینگی کافی نداشته باشد، قادر به سرمایه‌گذاری برای جلوگیری از افت فشار میادین گازی نخواهد بود و ناترازی گاز در سال‌های آینده تشدید خواهد شد.

پرده پنجم: سرمایه‌گذاری در سراسرینی؛ خوردن از جیب آینده

پیامد مستقیم تهی‌دست کردن شرکت‌های نفت و گاز و تمرکز بر سودهای حسابداری و رانتی، در نمودار هزینه‌های سرمایه‌ای خود را نشان می‌دهد. اگرچه بودجه سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی در لایحه ۱۴۰۵ به صورت اسمی ۲۸ درصد رشد داشته است، اما نگاهی به روند بلندمدت نشان می‌دهد که تشکیل سرمایه ثابت به قیمت‌های واقعی در یک روند نزولی ۱۵ ساله گرفتار شده است. در لایحه ۱۴۰۵، شرکت‌های ملی نفت و گاز و توانیر همچنان می‌بایست بار اصلی سرمایه‌گذاری را به دوش بکشند؛ به ترتیب ۱۳، ۱۲ و ۵۲ هزار میلیارد تومان. اما پرسش اساسی در این نکته نهفته است که شرکتی مثل ملی گاز که ۵۸ همت زیان انباشته عملیاتی در سال ۱۴۰۳ داشته و شرکتی مثل ملی نفت که سودش به ۱ همت رسیده، چگونه می‌توانند منابع لازم برای این حجم از سرمایه‌گذاری را تأمین کنند؟ پاسخ روشن است؛ آنها‌قادر نخواهند بود و روند فرسودگی زیرساخت‌های حیاتی انرژی کشور ادامه خواهد یافت.

پرده آخر: گذار به اقتصاد مدیریت دارایی و تورم؟
بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۵ شرکت‌های دولتی از دریچه داده‌های مرکز پژوهش‌ها، تصویری از یک جابجایی بزرگ را نشان می‌دهد. دولت در حال گذار از «اقتصاد تولیدمحور انرژی» به «اقتصاد مدیریت دارایی و تورم» است. تمرکز ۹۵ درصدی سود تنها در ۱۳ شرکت، که یک اتفاق آماری، بلکه نشانه‌ای آشکار از شکنندگی ساختار اقتصاد دولتی است که تاب‌آوری بودجه را به شدت کاهش می‌دهد. در این میان، صدرنشینانی امیدورو پرده از وابستگی عمیق دولت به خام‌فروشی معدنی برمی‌دارد و سودهای کلان بانک مرکزی، تأییدی تلخ بر ارتفاع دولت از مکانیسم‌های تورم را است. اگرچه روی کاغذ ارقام سودآوری را تراز کرده است، اما در بطن خود، بحران کیفیت سود را پنهان کرده است؛ سودی که نه از دل تولید و بهره‌وری، بلکه از دل تورم و تخلیه منابع راهبردی کشور بیرون می‌آید.